

weaponery

regelbau factsheet

Updated 2007.01.31

HOBARTS FUNNIES

Forhistorien

Efter det katastrofale raid mod Dieppe i 194x, hvor canadiske kommandosoldater led tab på over 60% og ingen operationelle mål blev nået, stod det klart, at et invasionsforsøg i fuld skala på europæisk fastland krævede ikke blot luftherredømme og overlegne styrker, men også udvikling af tekniske modforholdsregler, der kunne gennemtrænge det tyske invasionsforsvar.

Initiativet til at oprette de enheder, der skulle rydde en vej gennem Atlantvolden's befæstninger, kom fra feltmarskal Alan Brooke i grum erkendelse af, at allierede styrker ville være i en meget sårbar position, hvis de ikke hurtigt formåede at komme væk fra strandene og udbygge et brohoved, der kunne modstå tyske modangreb.

Det specialudstyr, der herefter blev udviklet til at slå hul i fæstningen Europa, kan notere et direkte slægtskab til middelalderens belejringsmaskiner såsom ballistre og murbrækkere, i den forstand at hvert stykke udstyr var designet til at løse en specifik opgave.

Hobart's funnies

Ansvar for blev overdraget til general **Sir Percy Cleghorn Stanley Hobart**, KBE, CB, DSO, MC (1885-1957) som i Ægypten i 1938 havde stået for opbygningen af Mobile Force (Egypt), den senere berømte 7. Pansrede Division, der blev kendt som

"the desert rats" (udødeliggjort på film i 1953 med Richard Burton i hovedrollen). Hobart var blevet tvunget ud i pensionering af feltmarskal Archibald Wavel på baggrund af sine ukonventionelle tanker omkring panserkrig, der var i modstrid med de etablerede kavaleri officerer's lærebogssynspunkter og i 1941 gjorde pensionisten tjeneste som korporal i det lokale hjemmeforsvar.

Hobart blev af Churchill hentet tilbage i aktiv tjeneste for - som chef for 79. panserdivision - at udvikle strategier og udstyr, der kunne overvinde tyskernes kystforsvar, og løsningerne kom som en række specielle kampvogne, der hurtigt fik kæle-navnet "funnies". Som basis for udviklingsarbejdet blev brugt amerikanske Sherman tanks og britiske Churchill tanks. Nogle af løsningerne, som f.eks. kampvogne, der medbragte egne broer, blev specifikt rettet mod opgaven, mens andre kunne fungere som almindelige tanks efter opgaven var løst. Af succeser kan specielt fremhæves:

AVRE (Armoured Vehicle, Royal Engineers) tog udgangspunkt i en Churchill tank, men havde i stedet for den sædvanlige kanon en mortar (Petard Spigot), der kunne sende et højeksplosivt projektil på 18 kg op til 130 meter væk.

Denne "flyvende skraldespand" kunne ødelægge betonstillinger og bunkers, men var ikke ufarlig at betjene, da den skulle lades udefra. AVRE tanks blev også brugt som basis for:

HOBARTS FUNNIES

Bobbin-tank. Medbragte sin egen vejbane i form af en tre meter bred rulle af ståltrådsforstærket canvas, som kunne rulles ud over de områder med blød grund, såkaldt blue clay, som tidligere reconnaissance havde afsløret udgjorde en del af Normandiets kyststrækninger. Canvasdugen fordelte trykket fra larvekæderne og udgjorde således en farbar vej for Bobbin-tanken og de kampvogne, der fulgte efter.

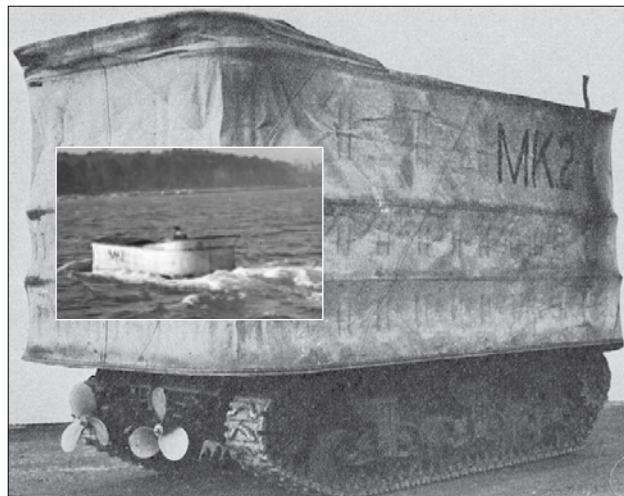
Når hele dugen var rullet ud, frigjordes "spolen" med en lille sprængladning og Bobbin fungerede herefter som en almindelig tank

Fascine-tank. Faskiner er betegnelsen for bundter af lægter eller rafter. Denne tank medførte en stor tromle af lægter, bundet sammen med wire omkring rør, der tillod vand at strømme igennem. Faskinen kunne f.eks. placeres i en pansergrav og skabe en overkørsel, eller den kunne bruges som "trappetrin" ved en pansermur eller anden forhøjning. Efter at have droppet faskinen kunne Churchill'en fortsætte som en almindelig tank.

Andre AVRE's kunne pløje miner til side eller lægge en stor sprængladning op ad f.eks. en bunker og detonere denne fra en sikker afstand. Arsenallet omfattede også pansrede bulldozere, der kunne udjævne og bane vejen for køretøjer samt kraftige projektører, indbygget i pansertårne og beregnet til at blænde fjenden og oplyse mål for egne styrker.

DD Tank eller "Dual Drive" var en ombygget Sherman tank, forsynet med et skørt af svært lærred, fastgjort rundt langs tankens chassis. I forbindelse med en tætning af alle åbninger, satte dette tanken i stand til at flyde. Fremdrift foregik ved hjælp af en skibsskrue bag på tanken. Filosofien bag dette eksperiment var selvsagt at give infanteriet kampvognsstøtte ved landgang på strandene, uden at skulle vente på erobringen af en havn, hvor tanks kunne losses.

Om end DD fungerede fint i teorien og ved tests i rolige vande kunne bevæge sig med almindelig ganghastighed var sødygtigheden så ringe, at langt størsteparten af de tanks, der blev søsat på D-Dag (5 km fra kysten!) hurtigt sank. Af de, der nåede kysten, blev hovedparten sat ud af spillet af tysk antitank artilleri.

Flail Tank eller "Minepisker" var en Sherman kampvogn med en mejetærsker-lignende plejl monteret på fronten. Stålkugler i kæder piskede jorden foran tanken og fik derved eventuelle miner til at eksplodere.

At operere en "Crab", som var tankens kælenavn, krævede en hel del mod. For det første var metoden ikke fejlfri; hyppigt skete det, at kæderne forbigik en mine, som så eksploderede under tanken. For det andet var maximumshastigheden blot om-

kring 3 km/t og tanken skulle køre i en ret linie, hvis arbejdet skulle gøres ordentligt. Dette gjorde naturligvis Krabben særdeles såbar over for fjendtlig beskydning. Ikke desto mindre gjorde minepisere et betydningsfuldt stykke rydningsarbejde på D-Dag.

Udstyret med skærende blade i stedet for kugler kunne flail-tanken også flå pigtrådsspærringer op og bane vej for infanteriet.

SBG – Small Box Girder Bridge tanken medførte en bro, der kunne spænde over en ti meter åbning og samtidig fungere som en almindelig tank.

ARK – Armoured Ramp Carrier. Denne tank havde en bro/rampe i stedet for et tårn, og kunne således ikke selv kæmpe, men skaffe adgang for andre panserkøretøjer over pansergrave eller over en vold eller mur.

Crocodile Flame Tank. Kampvogne udstyret med flammekaster var ikke nogen ny forteelse, men Krokodillen, der var en ombygget Churchill kampvogn, var værre end gennemsnittet og havde en stor psykologisk virkning på forsvarerne. Med sin

enorme flammekaster, der blev fødet fra en 1800 liter trailer og havde en rækkevidde på over 100 meter, kunne den indhulle enhver fjendtlig befæstning i flammer, der trængte ind gennem skydeskårne og satte alt i brand.

Britiske og canadiske styrker gjorde i vid udstrækning brug af Hobarts Funnies under landgang på Sword og Juno strandene, mens amerikanerne, der var skeptiske over for den slags "doohickeys" kun tog DD Tanks i anvendelse på Omaha Beach, desværre med et ret utilfredsstillende resultat.